No. 1698 Zaterdag 15 Juli 1916. 33ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4. Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50: voor elken regel meer 7½ cts.

Koninklijk Besluit.

Onze trouwe Lezers zullen zich herinneren, dat op Donderdag 11 Maart 1915 de Koloniale Raad met algemeene stemmen op één na, die van den Heer B. E VAN DE VEEN-ZEPPENFELDT, afstemde het Ontwerp-verordening tot het geven van waarborgen aan buiten huwelijk geboren kinderen, opdat hun het noodige voor hun onderhoud en hunne opvoeding niet worde onthouden.

Deze algemeene afstemming op één na geschiedde, nadat Lid LANSBERG de aanneming sterk had ontraden, terwijl hij tegelijkertijd de verklaring aflegde, dat het percentage onechte geboorten onder de lagere bevolking zeer hoog was.

De moraliteitsnorma volgens welke de Heer LANSBERG deze schande der Curaçaosche bevolking beoordeelt, hoort echter in een Christelijke maatschappij niet thuis en zou leiden tot algemeen bederf van ons volk. Genoemd Lid had den durf aan zijn verklaring toe te voegen: Men moet echter niet denken, dat al die onechte geboorten op onzedelijkheid wijzen. Talrijk zijn zelfs de gevallen, dat man en vrouw buiten echt samenleven en hun kinderen zoo goed en zoo kwaad als het gaat groot brengen."

Nadat art. 4, waarin de kern van het Ontwerp opgesloten ligt, afgestemd was, trok de Procureur-Generaal als Gemachtigde van het Bestuur het ontwerp in, tevens uitdrukkelijk te kennen gevende, dat het Bestuur zijn standpunt in deze in geenen deele prijs gaf.

In zijn *Memorie van Antwoord* had de Gouverneur al gewaarschuwd: „Van intrekken van het ontwerp kan geen sprake zijn. Het principe dat in Nederland en in Suriname in wettelijke voorschriften is belichaamd — dat de verwekker van het kind verplicht is mede de kosten te dragen van diens onderhoud en opvoeding — dient ook in onze wet gehuldigd te worden.

Wij kunnen en mogen hier niet achterblijven."

Hare Majesteit, onze Geëerbiedigde en hoogvereerde Koningin, heeft bij BESLUIT van 25 April 1916 o.a. deze wijziging en aanvulling gebracht in het Burgerlijk Wetboek voor de Kolonie Curaçao.

ART 17

luidt als volgt:

Na art. 338 worden de navolgende artikelen ingevoegd:

„Art. 338a. De vader van een natuurlijk kind, dat niet door hem erkend is, is verplicht, door eene uitkeering, in het onderhoud en de opvoeding van het kind gedurende de minderjarigheid, te voorzien.

Vader wordt vermoed te zijn degene, die met de moeder gemeenschap heeft gehad tusschen den driehonderd en eersten en den honderd negen en zeventigsten dag voorafgaande aan dien, waarop het kind is geboren.

De rechtsvordering tot voorziening in het onderhoud en de opvoeding wordt afgewezen:

indien de verweerder bewijst, dat de moeder, binnen den in het voorgaand lid bedoelden termijn, met een of meer anderen gemeenschap heeft gehad, tenzij uit deze gemeenschap het kind onmogelijk kan zijn ontvangen; of, in het algemeen,

indien de rechter in gemoede overtuigd is, dat de verweerder niet is de vader van het kind."

„Art. 338b. De rechtsvordering, in het voorgaande art. bedoeld, wordt ingesteld bij het hof van Justitie. Zij verjaart door verloop van vijf jaren, te rekenen van den dag der geboorte van het kind.

Het vonnis, waarbij de vordering wordt toegewezen, houdt in eene veroordeeling tot betaling van het wekelijksch, maandelijksch of driemaandelijksch aan den voogd van het kind uit te keeren bedrag. Het hof stelt daarbij zoo mogelijk de tot zekerheid der betaling noodige waarborgen vast. Het hof kan echter, indien daartoe gronden zijn, tot uitkeering van eene som in eens veroordeelen."

„Art. 338c. Het bedrag der uit te keeren gelden wordt bepaald naar de behoeften van het kind, het inkomen van den verweerder en het getal en de hoedanigheid dergenen, wier onderhoud volgens dit Wetboek ten laste van den verweerder komt.

Indien de verweerder bewijst, dat de voorziening in de kosten van onderhoud en opvoeding van een erkend kind door zijne ouders geheel of ten deele verzekerd is, wordt het bedrag der uit te keeren gelden dienovereenkomstig lager bepaald.'

In geen geval echter wordt dit bedrag lager bepaald, dan de helft der overeenkomstig het eerste lid bepaalde kosten van opvoeding en onderhoud.

Er is geene bijdrage verschuldigd over den tijd, die op het oogenblik van het instellen der rechtsvordering reeds meer dan vijf jaren is verstreken

Afwijkende overeenkomsten zijn niet verbindend."

„Art. 338d. Op verzoek van het kind of den tot uitkeering verplichte en na verhoor of behoorlijke oproeping van dezen en van het kind of den voogd en den voogdijraad kan het hof het bedrag der uitkeering zooals dit door het hof of in het geval van art. 338k door den kantonrechter is bepaald, wijzigen.

De wijziging moet zijn gegrond op de overweging, dat, hetzij het inkomen van den tot uitkeering verplichte of de op hem rustende lasten, hetzij de behoeften van het kind aanmerkelijke veranderingen hebben ondergaan."

„Art. 338e. Zoolang een natuurlijk kind, na de intrede zijner meerderjarigheid, tengevolge van lichamelijke of geestelijke gebreken, buiten staat is in zijn eigen levensonderhoud te voorzien, blijft de verplichting tot uitkeering aan het kind na het einde zijner minderjarigheid doorloopen.

„Art. 338f. Hij, die ingevolge art 338a tot uitkeering is verplicht, is tevens gehouden aan de moeder van het kind te vergoeden de kosten van hare bevalling en van haar onderhoud gedurende de eerste zes weken na hare bevalling, door den rechter naar billijkheid te begrooten met inachtneming van het plaatselijk gebruik

Deze verplichting bestaat ook, indien het kind niet levend ter wereld komt.

De vordering wordt ingesteld bij het hof van justitie.

Het vorderingsrecht vervalt na verloop van een jaar, te rekenen van den dag der bevalling."

„Art. 338g. De bewijslevering, in de artikelen 338a en 338f bedoeld, is aan geen bepaald middel gebonden. Tegenbewijs is door alle middelen toegelaten. De beslissende eed kan niet worden opgedragen.

De getuigenverhooren en pleidooien worden gehouden ter terechtzitting met gesloten deuren. De uitspraak geschiedt in het openbaar."

Art. 338h Het kind wordt, bij gebruikmaking van het in de artikelen 338a en 338d toegekende recht, vertegenwoordigd door eenen bijzonderen vertegenwoordiger. Deze wordt, op verzoek van den voogd of van den voogdijraad, doch in elk geval na verhoor van dezen laatste, en na verhoor of behoorlijke oproeping van hem, wiens verplichting tot betaling in het verzoekschrift wordt gesteld, benoemd door den kantonrechter van het eiland, waar het kind of, indien dit nog niet geboren is, de moeder woont.

De bijzondere vertegenwoordiger treedt vóór de geboorte van het kind niet in rechte op."

„Art. 338i. De moeder wordt, bij gebruikmaking van het in art. 338f toegekende recht, vertegenwoordigd door eenen bijzonderen vertegenwoordiger. Deze wordt, op verzoek van den voogdijraad en na verhoor of behoorlijke oproeping van hem, wiens verplichting tot betaling in het verzoekschrift wordt gesteld, benoemd door den kantonrechter van het eiland, waar de moeder woont.

De bijzondere vertegenwoordiger treedt vóór de geboorte van het kind niet in rechte op."

„Art. 338j. Indien de kantonrechter de beweringen, waarop de aanspraken van de moeder of van het kind steunen, klaarblijkelijk ongegrond oordeelt, of indien hem blijkt, dat voor de nakoming der in artikel 338*a* bedoelde verplichting voldoende is gezorgd op eene wijze, waarmede ook de moeder genoegen neemt, wijst hij de benoeming van eenen bijzonderen vertegenwoordiger af

Indien de kantonrechter eenen bijzonderen vertegenwoordiger benoemt en hem blijkt, dat het het kind of, in het geval van 338*f*, de moeder onvermogend is om proceskosten te dragen, kan hij tevens vergunning verleenen om kosteloos te procedeeren. De bepalingen der artikelen 810 en volgende van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor de kolonie *Curaçao* vinden alsdan overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat de aanwijzing van een praktizijn geschiedt door den president van het hof van justitie op vertoon der beschikking van den kantonrechter."

„Art. 338*k*. Indien degene wiens verplichting tot betaling wordt beweerd, bij het verhoor voor den kantonrechter zijne verplichting heeft erkend, en de toewijzing der in art. 338*a* bedoelde vordering naar het oordeel van den kantonrechter niet den geringsten twijfel lijdt, zal deze in zijne beschikking, houdende benoeming van den bijzonderen vertegenwoordiger, bij voorraad, de gelden kunnen bepalen, die voorloopig, na de bevalling, ten behoeve van het kind aan den voogdijraad moeten worden uitgekeerd."

„Art. 338*l*. Indien in het geval van artikel 338*f* degene wiens verplichting tot betaling wordt beweerd, bij het verhoor voor den kantonrechter zijne verplichting heeft erkend en het bestaan van diens verplichting naar het oordeel van den kantonrechter niet den geringsten twijfel lijdt, zal deze de benoeming van eenen bijzonderen vertegenwoordiger achterwege kunnen laten en zelf de som kunnen bepalen, die, tot volledige voldoening van het aan de moeder ingevolge voormeld artikel toekomende, te haren behoeve aan den voogdijraad moet worden uitgekeerd."

„Art. 338*m* Tegen de beschikkingen van den kantonrechter staat hooger beroep open; zij kunnen uitvoerbaar verklaard worden bij voorraad, niettegenstaande hooger beroep, met of zonder borgtocht."

„Art. 338*n*. De beschikking des kantonrechters, voor zoover daarbij een voorloopige uitkeering is toegelegd, vervalt:

1o. zoodra meer dan drie maanden zijn verloopen, nadat zij in kracht van gewijsde is gegaan, zonder dat de in artikel 338*a* bedoelde vordering is ingesteld;

2o. zoodra over de in art. 338*a* bedoelde vordering uitspraak is gedaan."

„Art. 338*o*. Indien degene wiens verplichting tot betaling wordt beweerd, bij het verhoor voor den kantonrechter zijne verplichting heeft erkend en er enkel verschil over het bedrag der uitkeering bestaat, wordt met afwijking van het bepaalde bij het eerste lid van artikel 338*b* de rechtsvordering ingesteld bij den kantonrechter van het eiland, waar het kind woont."

„Art. 338*p*. Bij niet-geregelde voldoening van de vastgestelde uitkeering krachtens de artikelen 338*a*, 338*d*, 338*f*, 338*k*, 338*l* of 338*o* is de voogdijraad bevoegd van het vonnis of de beschikking in afschrift mededeeling te doen aan den persoon, van wien de vader van het kind loon geniet. Die kennisgeving geschiedt schriftelijk en wordt door hem aan wien zij gericht is voor „gezien" geteekend, aan den voogdijraad teruggezonden. Bijaldien de kennisgeving niet binnen acht dagen na de verzending voor „gezien" geteekend is terugontvangen, zal de voogdijraad haar herhalen bij deurwaarders-exploit.

Door het voor „gezien" teekenen of de beteekening der kennisgeving in het voorgaande lid bedoeld, is de persoon, tot wien deze gericht werd, verplicht om, zoolang de voogdijraad dat mocht verlangen, tot kwijting en ten hoogste tot het bedrag van een derde gedeelte van hetgeen door hem als loon aan den tot uitkeering verplichte verschuldigd is, aan den voogdijraad de wekelijksche, maandelijksche of driemaandelijksche uitkeeringen of de som te voldoen, waartoe de tot uitkeering verplichte, krachtens de bij het voorgaand lid bedoelde bepalingen tegenover den voogd of tegenover de moeder is gehouden. De voogdijraad draagt alsdan zorg, dat de gelden overeenkomstig hunne bestemming worden besteed.

Uitbetalingen in strijd met bovenstaande voorschriften gedaan ontheffen den persoon in wiens dienst de tot uitkeering verplichte is, niet van de verplichting tot uitkeering aan den voogd of aan de moeder."

„Art. 338*q*. De voogdijraad houdt de aan hem betaalde gelden onder zich, zoolang de uitspraak, ter voldoening waaraan zij zijn betaald, nog niet in kracht van gewijsde is gegaan, en draagt voorts zorg, dat zij overeenkomstig hunne bestemming worden besteed."

Door Koninklijk Besluit is derhalve tot *Wet* verheven, wat vroeger door den Kolonialen Raad als *Verordening* was afgestemd.

BOVENWINDSCHE STEMMEN.

XIX.

Zondag 23 Januari werd Monseigneur des morgens plechtig afgehaald voor de Hoogmis en 's middags voor het Vormen, evenals te Marigot. Met dit onderscheid, dat we te Gustavia geen enkele straat doorgingen, maar alleen de drie terrassen tusschen Pastorie en Kerk in volle lengte afliepen om aan het eind van elk langzaam een terras lager te dalen. De processie kronkelde derhalve als een reuzenslang over het terrein en gaf een zeer mooien aanblik.

Des avonds was het nog mooier. Toen hadden de menschen lampions, lantaarns, of eenvoudig een kaarsje in de hand en vormden een S van licht en kleuren.

De kleintjes brachten *Sa Grandeur* een sympathieke hulde.

Een allerliefst meisje droeg een artistiek opgemaakte bouquet rozen in rijkste verscheidenheden, maar het gouden hart der hel gele in het midden waren toch wel de mooiste. Een stralenkrans van ragfijne witte bloempjes maakte de bloemenhulde tot een kostbaar geschenk.

Hoe jammer, dat ik hier niet weer kan geven, met welk een kinderlijke vrijmoedigheid die kleine onschuld haar compliment maakte, niet aan kan duiden zelfs, hoe gratieus ze haar gesties maakte, hoe elegant haar houding was, als ware ze de Prima Donna van de Fransche Opera. Het ding was misschien acht of negen jaar oud, maar gevoelde de volle verantwoordelijkheid van het oogenblik. Zij moest den Bisschop dank brengen uit naam van allen. En zij deed het onverbeterlijk mooi.

Mgr. VUYLSTEKE kreeg onder zijn antwoord het gelukkig idee om op het slot: *Vive la France* te roepen. Een electrische schok viel omlaag door de menigte en omhoog vloog de geestdrift. Plotseling daverde het tegen de bergen: *Vive la France*, in laaienden gloed. Het kleine bloemenmeisje straalde van geluk, en nam de heldhaftige houding aan van een *Jeanne d'Arc*.

Verklaar dat nu eens, zulk een patriotisch gevoel in een verwaarloosde kolonie!

Maandag 24 Januari zou Monseigneur de H. Mis lezen en het Vormsel toedienen te Loriant. Heel Gustavia is maar een enkel rijtuig rijk, een soort dogkar, en die was voor den Bisschop. Een klein paardje werd er gezadeld voor den Secretaris. Ik fungeerde als voorrijder, en zette met moed mijn hakkenei in draf. Maar 't was heelemaal geen telganger, eerder een hobbelpaard!

Wat was ik blij, dat ik zonder ongelukken de stad uit kwam. Die bolle keien leken me zoo hard.

Loriant ligt aan den anderen kant van den bergkam.

De weg er heen loopt eerst omhoog tot den uitersten rand van het bergplateau, kromt daar omheen en daalt dan weer zeer steil. De breedte van dien weg bedraagt niet meer dan anderhalven Meter.

Van het begin tot het eind rijdt men langs afgrond of zee. Op het paard gezeten raakt men met de eene hand den rotswand, die niet verder wijken wil, en zou men met de andere hand zijn hoed in zee kunnen laten vallen door hem eenvoudig los te laten. Den weg ziet men bijna niet, alleen een paar honderd Meter onder u den afgrond of de zee.

En dat gaat niet recht toe recht aan, neen, soms maakt de weg zulk een scherpen hoek, dat het paard met zijn kop boven den afgrond komt en dan voorzichtig wenden moet, en tegelijker tijd een steilte op. Van hard rijden kon natuurlijk geen sprake zijn. En als een rijtuig of paard ons ware tegen gekomen, hadden we niet kunnen passeeren. Mijn hart bonsde me in de keel.

Dat ik niet gevallen ben, is me nog een raadsel, want als ik er nu maar aan denk, word ik al duizelig.

We gingen, Goddank, weer bergaf, maar stonden plotseling voor de zee.

Geen weg was er meer te bekennen, de golven spoelen tot dicht bij de boschjes. Wil men niet vast raken in het mulle zand, dan doet men het best langs het harde strand door het water te rijden. En dat deden wij dan ook.

Dat was voor de verandering. Eerst met je hoofd in de wolken en nu met je voeten in de kolken. Toen gingen we weer bergop, maar 't was een kleintje en de laatste. Dat gaf nieuwe krachten. Mijn moed herleefde, toen ik zag, dat deze bergweg midden over de hoogte liep, en geen afgrond of zee mij tegengaapte.

Boven op dat bergje stond de stoet ons op te wachten.

Loriant is een arm dorp van eenvoudig visschersvolk, Breton van afkomst. De vaderlandsche zeden bleven er bewaard tegelijk met het ongerept Geloof. De vrouwen gaan gekleed in stemmig zwart en dragen allen de *calèche*, de witte huifkap, bij ons door schoolkinderen gedragen en *calashi* genoemd. De mannen hebben het zuivere type van den onvervalschten Breton, de stoere visscher, vurig patriot en oprecht geloovig Katholiek. De groote PAS-

Het Besluit treedt in werking op 1 October 1916, de praktische toepassing 1 Juli 1917.

De vrees van den Raad, dat deze Wet een doode letter blijven zal, deelen wij niet, evenmin als de overtuiging van de Heeren, dat *over het algemeen* toch al voldoende voor de kinderen gezorgd wordt.

Vrees voor chantage is niet ongegrond, maar de Voogdijraad zal voor verstandige toepassing der Wet zorg dragen.

De Voogdijraad komt nu eerst tot zijn recht en heeft gelukkig nog tijd genoeg om zich in de nieuwe wetstoestanden in te werken.

Van het optreden van den Voogdijraad zal in deze zeer veel afhangen.

Moge deze nieuwe Wet ook hier evenals overal elders goede gevolgen hebben en meehelpen om het zedelijk peil onzer maatschappij te verhoogen.

Hoedenindustrie en Vlechtonderwijs.

VII.

Het Vlechtstroo. 1

Het vlechtstroo, hier algemeen bekend onder den naam van *ipijápastroo*, waaruit zoowel de ordinaire als de fijne panamáhoed gevlochten wordt, is afkomstig van de palm *Carludovica palmata*, en wordt hier uitsluitend van Maracaïbo ingevoerd.

Die palm groeit in het wild in de bosschen van het binnenland van Venezuela voornamelijk in de districten *Colon* en *Sucre* aan de golf van Maracaïbo.

De bladeren van dezen palm worden, vóór zij zich openen en tot den waaiervorm ontplooien, geoogst, alle hoofdnerven tegelijk er afgesneden, de plooien even losgeklopt en daarna eenigen tijd in kokend water gedompeld. Van dit kookproces hangt de fijne kwaliteit van het stroo bijna geheel af. En juist dat koken geschiedt zoo slordig mogelijk. Men gebruikt daarvoor meest al oude verroeste petroleum–blikken, waardoor het stroo verkleurt en vlekt.

Een tweede fout begaat men door het water, wat door verdamping verloren gaat, niet bij te vullen, zoodat een gedeelte van het stroo boven het water uitsteekt. Daarna wordt elk blad aan touwen te drogen gehangen. Doch ook hierbij wordt dikwijls de fout begaan, dat de bladeren soms in den rook van het kookapparaat hangen of aan den regen blijven blootgesteld.

Ook wanneer men het stroo tot balen verpakt, let men er niet altijd op, dat het stroo eerst voldoende gedroogd is. Het gevolg daarvan is, dat het stroo tot broeiing overgaat, zwart wordt of schimmelt.

Een bijzondere handigheid hebben die luitjes bovendien, om zoo'n baal van binnen op te vullen met klein, kort stroo, afkomstig van palmbladeren, die nog niet voldoende uitgegroeid en tot volle ontwikkeling zijn gekomen.

In de kustvaartuigen (*piraguas*) die het stroo naar Maracaïbo vervoeren, ligt het opgepakt naast allerlei andere koopwaar, zooals gedroogde visch enz., enz. waardoor de kwaliteit er al evenmin op verbetert.

In Maracaïbo wordt het stroo door de groothandelaren opgekocht, die het in hun pakhuizen opstapelen, tot er een gelegenheid is het naar Curaçao te vervoeren.

Als men dezen langen weg van ons hoedenstroo van het binnenland van Venezuela tot hier op ons eiland gevolgd heeft, behoeft men zich er niet meer over te verwonderen, dat de klacht zoo algemeen is, dat het van zoo slechte kwaliteit is.

En het sluit als een bus, als men de volle schuld daarvan op de kustbewoners langs de golf van Maracaïbo werpt, die het stroo prepareeren.

***

Geen enkele klacht hoort men onder de vlechtsters zoowel van ordinaire als fijne hoeden zoo algemeen, als die over de slechte kwaliteit van het vlechtstroo. Die klacht dagteekent echter niet van gisteren. Zij is reeds verscheidene jaren oud. En het is zeker niet te verwachten, dat er in de eerste jaren verbetering in dezen toestand zal komen, wanneer geen buitengewone maatregelen getroffen worden. Het is zelfs te voorzien, dat de kwaliteit eerder nog slechter dan beter zal worden. Want telken jare breidt onze industrie zich uit, verbruikt dus steeds grooter hoeveelheid van het vlechtmateriaal. En hoe slechter de kwaliteit, des te meer moet er worden ingevoerd, omdat het grootste deel als minderwaardig moet worden weggeworpen. De handelaars in Maracaïbo hebben er dus wel degelijk voordeel bij, niets in het werk te stellen om de kwaliteit van het stroo te verbeteren. Want hoe slechter de kwaliteit, des te grooter de uitvoer, des te ruimer ook de omzet en de verdiensten.

Onze klachten laten de heeren exporteurs in Maracaibo koud, en bereiken ook de kustbewoners, die het stroo oogsten, niet. En ook al zouden zij onze bezwaren kennen, zij weten, dat zij hun stroo toch even voordeelig van de hand kunnen doen, zonder de kwaliteit te verbeteren.

Waarom zouden zij dan grootere onkosten maken, meer zorg besteden, tijd en moeiten verliezen, die door geen grootere verdiensten gecompenseerd worden? Men weet daar maar al te goed, dat Curaçao het Venezolaansch stroo noodig heeft en het niet missen kan.

De ondervinding heeft geleerd, dat er met redeneering bij die menschen niets te bereiken valt.

De Heer H. J. Cohen Henriquez, de volijverige leider onzer hoeden industrie, heeft in 1910 speciaal voor dit doel een reis naar Maracaibo ondernomen, zich alle moeite en opoffering getroost, de fouten van de Venezolaansche bereidingswijze van het stroo met proeven aangetoond, een betere methode aan de hand gedaan, en in tegenwoordigheid van de betrokken personen door talloose proeven duidelijk gemaakt. De Gouverneur van het district heeft zelfs prijzen beschikbaar gesteld, om deze betere bereidingswijze aan te moedigen. De pers van Maracaibo heeft met allen lof de methode van den Heer Henriquez besproken en alom bekend gemaakt. En wat is het succès geweest? Men is al heel spoedig tot den ouden sleur vervallen. En waarom? De bovengenoemde reden geeft de oplossing.

Wil men nog méér bewijzen, dat door de handelaars in Maracaïbo met onze belangen in het geheel geen rekening wordt gehouden, dat men zelfs op bedriegelijke wijze uit dat *slechte* stroo nog buitengewone winsten zoekt te kloppen?

Een *fardo*, een baal stroo, woog vroeger 20 KG. later daalde het gewicht tot 17½ KG. tegenwoordig haalt het nog ruim 15 KG. De prijs is evenwel aanmerkelijk gestegen.

Ook de wijze van verpakking pleit daarvoor. Iedereen zou het heel natuurlijk en logisch vinden, wanneer het stroo naar kwaliteit gesorteerd werd, zoodat men balen stroo kon bekomen van 1ste, 2de of minder kwaliteit. In Venezuela doet men dat heel anders. Het betere stroo wordt rondom aan den buitenrand van de baal gepakt en verder het inwendige opgevuld met minderwaardig stroo dikwijls van een kwaliteit, dat het alleen kan gebruikt worden, om er vegers, bezems of witkwasten van te maken. Een baal stroo wordt hier geprijsd naar de kwaliteit van het stroo aan den buitenkant, doch men weet van te voren, dat men bij opening bedrogen uitkomt.

Zoo 'n baal bevat 10 dozijn bosjes (*cabez*) stroo, en elk bosje weer 3 tot 5 pennetjes (*penchi*). Elk pennetje is feitelijk een palmblad of bladschijf.

Als vaste regel geldt op Curaçao, dat een baal stroo alleen *voetstoots* verkocht wordt, d.w.z. zonder het recht vóór den verkoop een baal open te maken, om te zien, wat er binnen in zit.

Een arme vlechtster is natuurlijk niet bij machte ineens een geheelen baal stroo van 6, 7 of 8 gulden te koopen. Zij moet zich tevreden stellen met een of 2 bosjes (*cabez*). Doch zij die het stroo gedetaljeerd in bosjes aan de vlechtsters verkoopen, zijn verplicht zoo'n bosje relatief voor een te hoogen prijs te verkoopen, daar een massa stroo van zoo'n baal waardeloos en onverkoopbaar is.

Van een *cabez* lang stroo, mits het onberispelijk blank en niet gevlekt is, kan men één ordinairen hoed vlechten, doch ook dit is maar hoogst zelden het geval. Als dat stroo eenmaal gestriept is, blijkt dat er zooveel afval bij is, dat men meestal 2 bosjes voor één hoed noodig heeft. Zoo'n vrouw heeft dan uit een dozijn bosjes stroo ter waarde van 90 cts, 6 hoeden gefabriceerd: één week arbeids. Die hoeden hebben een verkoopwaarde van 1,35 fl zoodat zij *in één week* een zuivere winst van 45 cts gemaakt heeft.

Wie zal nog durven ontkennen, dat de klachten der vlechtsters redelijk, meer dan redelijk zijn. De stroo-verkoopers in Venezuela hebben een groote winst gemaakt. De handelaars in stroo hier in Curaçao niet minder. Alléén de arme vlechster legt het loodje en wordt het kind van de rekening.

***

Menigeen zal na deze uiteenzetting van de stand der kwestie, het een hopeloos werk beschouwen nog een poging te wagen om verbetering in dezen treurigen toestand te brengen en denken dat er niets anders overschiet dan in stille berusting bij de pakken te blijven neerzitten.

Vriendelijke vertoogen en verzoeken tot de handelaars in Maracaibo hebben niets uitgehaald.

Instructies aan de stroobereiders in het binnenland van Venezuela hadden evenmin het gewenschte gevolg. Een anderen weg schiet er niet over.

***

Het wil mij voorkomen, dat er nog wel degelijk een andere weg open blijft. Doch hoofdzaak daarbij is, dat men moed hebbe, de hand in eigen boezem te steken, en vóór we de schuld op anderen werpen, zien wat onze eigen plicht is, wat wij zelf kunnen en moeten doen.

P. A. EUWENS

Vrouwenadel.

Verschenen is het eerste nummer van het tweemaandelijksch blad „Vrouwenadel:” Het bevat o.m. de gewijzigde artikelen I en II der statuten, waarvan Z. D. H. Mgr. W. v. d. Ven schreef: „Na lang wikken en wegen, na veel hooren en wederhooren, hebben de volgende statuten in deze kritieke stof onze goedkeuring verworven.” Zij luiden als volgt:

Art. I. De Vereeniging „Vrouwenadel” heeft ten doel, de christelijke beginselen betreffende de zedigheid der vrouwelijke kleeding èn zelf in beoefening te brengen èn bij anderen te verspreiden.

Art II. 1 De leden moeten in haar kleeding te allen tijde zorgvuldig vermijden: ontblootingen of daarmee gelijk te stellen gebruik van doorschijnende stoffen, door uitsnijdingen lager dan den hals; mouwen, die den bovenarm tot den elleboog niet bedekken of laten doorschijnen; doorschijnende vleeschkleurige voering of vleeschkleurig belegsel op plaatsen, die bedekt behooren te blijven; onder opengesneden, te nauwe, te korte of op welke wijze ook zedenkwetsende rokken.

2. Zij zullen dit alles ook verbieden aan haar kinderen en, naar vermogen, tegengaan bij haar dienstboden en onderhoorigen.

3. Zij zullen zorgen, dat de kleeding van haar jongere kinderen behoorlijk zij en minstens tot op de knie afhange.

4. Zij zullen haar invloed gebruiken, opdat in de winkels, waar zij koopen, de mode-étalage niet onzedig of lichtzinnig zij, en haar naaisters geen artikelen vervaardigen, die de grenzen der christelijke eerbaarheid en zedigheid te buiten gaan.

5 Zij zullen zich beijveren, om de christelijke zedigheid in de kleederdracht te doen handhaven in meisjesscholen, kostscholen, vakscholen als naai- en knipscholen, huishoudscholen, patronaten, ateliers en fabrieken.

6. Zij zullen de onbetamelijke kleederdracht zoowel in bijzondere gesprekken als in openbare gesprekken bestrijden.

„Met deze artikelen — aldus „Vrouwenadel” — zijn wij gewapend tegen elk misbruik in de vrouwelijke kleeding, en elk misverstand of verkeerde uitleg is bij zoo duidelijke bepalingen van heden af geheel onmogelijk geworden.”

Aan een vlot geschreven artikel over „Mode” ontleenen wij nog:

„Ik zou onzen leden graag zoo elegant zien, dat de dames buiten onze Vereeniging er jaloersch op zijn, en, wat beter is, dat zij een oogenlust zijn voor man, kinderen en andere huisgenooten. Dat gaat makkelijker en ook met veel minder kosten dan men meent; er hoeft maar wat oog voor kleur en lijn aanwezig te zijn, en wat overleg. Modellen levert de tegenwoordige Parijzer mode in overvloed.

„Zoo naar de mode–tijdschriften en beschrijvingen te oordeelen, (want een reisje naar Parijs is bijna een utopie geworden) is de Parijzer mode echt lief en vrouwelijk geworden; want ik zie daar een toilet, rok van drie hooge strooken, niet te ruim, niet te smal corsage, lange, ruime mouwen met strookjes over de hand, schouderkraag en hoog, geborduurd boord, dat tot in den rug daalt, dat allerliefst is en aan ingetogenheid niets te wenschen overlaat. Heusch, de Parisienne van goeden huize kleedt zich doorgaans...... vrouwelijk.”

Toenadering tusschen de oorlogvoerenden.

In aansluiting aan de dezer dagen gepubliceerde verklaringen van vooraanstaande Nederlanders, betreffende de mogelijkheid van toenadering tusschen de oorlogvoerenden, in verband met de laatste uitlatingen der verantwoordelijke staatslieden in Duitschland en Engeland, deelt het bestuur van den Nederlandschen Anti-Oorlog Raad nog mede, dat mr. W. H. de Beaufort, oud-minister van Buitenlandsche Zaken, eere-voorzitter der eerste en ondervoorzitter der tweede vredesconferentie, zich uitsprak. We ontleenen er het volgende aan:

— „Wat betreft de vraag, of na de uitingen van sir Edward Grey en den rijkskanselier de weg geëffend is tot toenadering van beide zijden, ben ik van oordeel, dat de ze uitingen eenigszins beantwoorden aan de wenschen in alle oorlogvoerende landen, waar men inderdaad snakt naar vrede. Maar daarmede is de weg tot den vrede nog niet geëffend. Om den vrede te kunnen sluiten, moeten er voorwaarden zijn, óf waarover de oorlogvoerenden het eens zijn, óf die aan een der oorlogvoerenden kunnen worden opgelegd. In dien toestand zijn wij nog niet. Ziet maar eens naar Frankrijk en naar Duitschland Gelooft gij waarlijk, dat op dit oogenblik een overeenkomst tusschen deze beide landen mogelijk is, die het nationaal gevoel in beide landen eenigermate bevredigt? Daarbij moet men ook wel overwegen, dat een vrede, die niet anders dan een wapenstilstand is, afkeuring verdient. Moet er op dezen oorlog weder een gewapende vrede — nog meer gewapend dan die vóór 1914 — volgen, dan zal die vrede door de ontevredenheid der volken en den nijd der regeering weler spoedig verbroken worden. Komt er thans een vrede tot stand, dan moet het een duurzame zijn, die vooreerst een goede regeling van het stelsel der scheidsgerechten tot groote vermindering van de bewapeningen der legers en der vloten leidt. Zoodoende alleen zal het mogelijk zijn de dreigende geldelijke crisis, die in landen — oorlogvoerende en onzijdige — voor de deur staat, te bezweren.

Wanneer de regeeringen hetzelve erkennen en tevens tot de overtuiging komen, dat het geen hunner zal gelukken den anderen te verpletteren, dan is de weg gewezen. Maar er komt hier een groote „maar” bij. Zij moeten het beiden tegelijkertijd erkennen. Erkent één hunner het, dan prikkelt dit de tegenpartij om vol te houden; vandaar dat bij het alleen in den uitersten nood zal doen. Om het evenwel gezamelijk te erkennen op hetzelfde tijdstip, moet er iemand zijn, die als bemiddelaar optreedt.

Aangaande de vraag, wie de taak op zich zou moeten nemen, is naar mijn meening, wat zijn stelling in de wereld betreft, de meest geschikte persoon daarvoor de Paus, maar men kan een hoogst bekwaam, hoogst achtenswaardig en hoogst rechtschapen man zijn en toch de hoedanigheden missen, die voor de uitvoering van deze moeilijke taak volkomen vereischt worden. Ik kan de geschiktheid van den tegenwoordigen Paus als vredestichter niet beoordeelen. Ik weet ook niet, of hij bijzondere wenschen koestert voor zijn wereldlijke macht. Is dit het geval, dan staat hij gelijk met andere vorsten, die allen min of meer hun eigen belangen hebben bij de aanstaande vredesonderhandelingen en daarom niet kunnen geacht worden, volkomen onpartijdige bemiddelaars te zijn.

Met het oog op zijn taak, moet de bemiddelaar de man van vertrouwen zijn van beide strijdende partijen; hij moet weten tot welke opofferingen iedere partij bereid is; dan alleen kan hij beoordeelen of een vergelijk mogelijk is. Vervolgens moet hij — niet eigenmachtig, maar in overeenstemming met partijen — de voorwaarden ontwerpen, die wederzijds aannemelijk zijn. Gemakkelijk zal dit niet wezen, want er zijn door de geheele wereld heen allerlei bestaande regelingen op losse schroeven gezet. Intusschen zal met geduld en volharding voor vele vragen wel een oplossing te vinden zijn, maar er zijn enkele waarvoor dit met zeer groote bezwaren zal gepaard gaan.

TEUR was ook Breton van geboorte.

De roep, welke uitgaat over dit volk, is die als van heiligen. Er valt niets op hen te zeggen, men kan zich slechts stichten aan hun zedig, ingetogen, arbeidzaam, godsdienstig leven.

En dat volk is reeds jaren zonder Priester, zonder school!

Gelukkig zal over eenige maanden een Hollandsche Pater daar heen gaan als Pastoor, nu wordt het sinds een paar jaren van Gustavia uit bediend, als tweede parochie.

Mooi dat het ligt, Loriant, het gaat alle beschrijving te boven!

De vriendelijke huisjes gaan schuil onder het groen, dat er in overvloed groeit. De cocos- en dadelpalm, rank en slank, wuiven hoog in de lucht hun bladerenbos en fluisteren van vrede en geluk.

De diep blauwe zee met glinsterend strand schijnt hier en daar door het geboomte. Voor u uit verheffen zich weer de bergterrassen en daar staat de kerk, opgetrokken uit groote blokken, stevig en vast. Een massale indruk, groot en forsch meer dan mooi. Praktisch, echt tropisch gebouwd met drie breede beuken, zonder ramen, maar in plaats daarvan overal hooge, breed openslaande deuren.

In deze ruimte hal bouwden de Franschen een Priesterkoor van hout met ronden apsis, die verder aan weerskanten uitschulpte en de nissen vormde voor de twee zijaltaren. Dunne houten kolommen dragen het tongewelf en sluiten het middenschip van de zijbeuken af. Er werd als het ware een houten kerk in de steenen kerk gebouwd, die nu den indruk geeft geheel af te zijn en op verdere versiering te wachten. De houten balken in onze buitenkerken geven aan de dikwerf mooie gebouwen een armelijk aanzien. Van die balken zag men daar niets, het gewelf was er tegenaan gebouwd en ontrok aan het gezicht de pannen van het dak en de balken.

Ook de Pastorie is een ruim en flink gebouw, maar als onbewoond, was het leeg en ongemeubeld. De toekomstige Pastoor kan hier veel goed doen. Als hij het ook maar zoo ver kan brengen, dat er weer school wordt gegeven aan de kinderen.

De omgeving is prachtig! Als de weg erheen niet zoo ellendig slecht was, had ik er graag nog eens teruggekeerd.

Maar dan te voet, en niet te paard of per rijtuig.

O, wat een ellende, wat een angsten heb ik uitgestaan op mijn terugtocht!

Dat was nog erger dan heen.

Monseigneur had mij het rijtuig afgestaan en zou zelf te paard gaan.

In het begin zat ik gemakkelijk. Het gaf meer rust, een flinken kerel als koetsier bij zich te hebben, die den weg door en door kende. Men was niet meer alleen, als men gevaar duchtte. Het eerste bergje gingen we zonder moeite over; ook langs de zee ging het van zelf. Maar toen we weer op het kantje van den uitersten bergrand draaiden, vond ik dat nog akeliger in een rijtuig dan te paard.

Men komt een steile hoogte af, en houdt het paard met moeite in, want de weg loopt niet door, maar maakt een scherpen hoek; een weinig te veel vaart, een stap te ver en het paard valt in de diepte, sleept het karretje mee, of gooit het om, en in beide gevallen breekt ge uw nek, want de weg is te smal, ge moet er wel naast vallen, en glooiing is er niet, alleen de steile diepte.

De koetsier was zeer kalm en zeker bij al zijn bewegingen, het paard schoof poot voor poot den berg af, meer dan het liep.

Stel u mijn positie voor in een hoog karretje op zulk een sterk hellend vlak. Over het paard heen zag ik recht voor me den afgrond aan mijn voeten.

De koetsier sloeg zijn arm achter om den leuning, ik deed het zelfde, want het was alsof ik met kracht en geweld voorover werd getrokken en uit 't karretje zou slaan.

Bij den gevaarlijken draai werd het paard een oogenblik heelemaal stilgehouden. Er was geen plaats om rijdend den hoek te maken, het karretje moest op een stilstaand wiel een halven slag draaien.

Daar mag dan toch ook maar niets aan haperen! Met kleppermansspul komt men er niet!

Toen we de hoogte op zouden gaan zag ik den koetsier voorover bukken, met zijn kin bijna op het slikbord en zijn hand aan den ijzeren stang. Ik begreep zijn bedoeling en deed hetzelfde. Het paard sleepte bijna zijn buik over den grond en klauwde geweldig. Wat een sterk beest toch.

Hoe jammer, dat er geen kiekjes genomen zijn van dezen tocht. Nooit in mijn leven heb ik zulke acrobatische toeren moeten doen om mijn evenwicht niet te verliezen, als in dat rijtuig. Bij tehuiskomst verklaarde men eenparig, dat mijn paard niet te berijden was en dat niemand bij den draai in het rijtuig bleef zitten. En dat paard had ik bereden en ik was stil in het rijtuig blijven zitten, ook bij de gevaarlijkste bochten, uit angst.

Maar ik zal het nooit weer doen.

Dat meen ik oprecht.

Wordt vervolgd.

Pr. fr. R. J. C. WAHLEN.

De bioscoop.

In verband met de beslissing van den Hoogen Raad, in zake de Haagsche Bioscoopverordening, zijn thans de vroeger verleende vergunningen aan bioscoophouders in Den Haag ingetrokken en zijn nieuwe vergunningen door den Burgemeester verleend, die gelden van 5 Juni 1916 tot wederopzegging, doch uiterlijk tot en met 31 Mei 1917 en welke de beide volgende bepalingen bevatten:

18o. dat kinderen, die den leeftijd van 16 jaar niet hebben bereikt, niet tot eene cinematografische-, bioscopische- of daarmede overeenkomende vertooning worden toegelaten, tenzij de vertooning kennelijk voor kinderen bestemd is en

1o. hetgeen vertoond wordt, naar het oordeel van de door den burgemeester aan te wijzen persoon of personen, aan die bestemming beantwoordt, hetwelk zal moeten blijken uit een vooraf afgegeven schriftelijke verklaring, dat de films geschikt zijn bevonden om aan kinderen te worden vertoond;

2o. op de bekendmakingen en op de verstrekte toegangsbewijzen, op duidelijk zichtbare wijze is vermeld, dat de vertooning voor kinderen bestemd is;

19o. dat de personen, bedoeld in de voorwaarde „18” worden toegelaten tot de bij die voorwaarden bedoelde voorstellingen”.

Deze voorwaarden kwamen niet voor in de vroeger door den Burgemeester verleende vergunningen.

Het verbod tot toelaten van kinderen beneden den 16-jarigen leeftijd was den bioscoopeigenaren schriftelijk aangezegd vanwege de politie.

DE OORLOG.

Het groot Offensief valt niet mee, noch in 't groote noch in 't offensieve. Dat er hard gevochten wordt, willen we graag aannemen, maar voor den buitenstaander is er te weinig succes.

Groote vooruitgang valt er niet te bespeuren. Wel hoort men klachten, dat de Duitscher zich zoo geweldig versterkt heeft. 't Valt niks mee, naar het schijnt.

Ook wordt de druk op Verdun heelemaal niet minder, eerder meer. De Duitschers hebben daar in de laatste week aardige vorderingen gemaakt, en wisten zich in te dringen in de batterij van Damloup en den Oostelijken boschrand van Fleury.

Nu kan dat wel de laatste krachtsinspanning geweest zijn om nog te veroveren wat te veroveren viel, alvorens gedwongen te zijn de krachten elders te verdeelen, maar dat dit zoo is, moet later bewezen worden.

Op het oogenblik zien we nog niets van het wegtrekken der Duitschers van Verdun.

De geallieerden hebben Peronne onder vuur genomen, de sterkste vesting in het Noorden van Frankrijk, door de Duitschers speciaal versterkt tegen dat het groot offensief komen zou.

Zal dat nu een tweede Verdun worden?

En zoo liggen er nog meer versterkte plaatsen op den weg der Franschen. Dat offensief zal lang moeten volgehouden worden. De Duitschers zijn nog lang niet over de grenzen. Of Rusland moet redding brengen.

De Russen voeren werkelijk een offensief in grooten stijl. Maar ze zijn tot dusverre nog slechts aan het herwinnen van vroeger verloren terrein.

Toch voelen de Duitschers wel, dat van dien kant het gevaar dreigt.

Berichten uit de Kolonie.

De scheepvaart.

Het eerste half jaar is zeer goed geweest. Er kwamen 789 schepen binnen, dat zou dus in een heel jaar een totaal opleveren van 1578 schepen, of ruim 100 meer dan gewoonlijk.

Deze belangrijke toename der scheepvaart is uitsluitend te danken aan de meer dan buitengewone uitbreiding onzer zeilvaart, terwijl de tijdelijke vermindering der stoomvaart enkel te wijten is aan het wegvallen van sommige lijnen wegens den oorlog.

De uitbreiding onzer zeilvaart heeft echter ten gevolge uitbreiding van den loodsdienst.

Het in- en uitslepen is zoo'n groot gemak voor kapitein en scheepsvolk, dat niemand nalaat daarvan gebruik te maken.

Maar dat kan voor een enkelen uitvarenden loods toch weleens te druk worden.

Een ingespannen, vermoeienden dienst van geregeld meer dan 12 uren per dag en zeer dikwijls nog een paar uur 's avonds en 's nachts kan ook het sterkste gestel niet uithouden.

Zoo iemand overwerkt zich op den duur.

Hoe eerder het personeel van den loodsdienst wordt uitgebreid des te beter.

Een goede loods is goud waard voor de Kolonie.

Nu wij over een goede kracht beschikken, moeten we toonen, dat op prijs te stellen en niet te veel daarvan vergen. Ook de grootste kracht wordt bij overspanning gebroken.

De aanstelling van een assistent loods is niet slechts ten zeerste gewenscht, maar hoog noodig.

De Hulpseiners.

Op de loopende begrooting werd f 600 uitgetrokken voor 2 hulpseiners, ieder á 300 per jaar, of f 25 per maand.

In de Toelichting lezen wij: Ten gevolge van de aanvulling van het havenreglement moeten ook 's nachts seinen gegeven worden voor binnenkomende en uitgaande schepen. De aanstelling van twee seiners is daardoor noodig geworden.”

Deze hulpseiners schijnen niets anders te doen te hebben dan het roode of groene licht te hijschen bij het in- of uitvaren van schepen gedurende den avond en den nacht.

Uitkijken naar een schip, dat binnen wil komen gedurende den avond of den nacht doen ze niet.

't Zou ook weinig uithalen, als zij 's nachts een licht heschen ten teeken dat een schip voor de haven lag en binnen wilde.

Daar is niemand, die op hun teeken let.

Toch zouden deze hulpseiners wel iets meer praesteeren kunnen in het belang van den loodsdienst, dan zij nu doen.

Als zij eens belast werden met het uitkijken naar schepen in den omtrek tot aan het vallen van het schot van achten. Dat wordt noch voor hen, noch voor den loods te laat, en menig scheepje kan dan nog binnengesleept worden, dat anders den heelen nacht buiten blijven moet. Daar zal wel een teeken vast te stellen zijn, waardoor zij met den loods in verbinding kunnen treden.

S.S. Olaf.

Verleden Zaterdag liep hier 't Deensch S. S. *Olaf* Kapt. Mickkels binnen met eene lading Steenkool voor de firma S. E. L. Maduro komende van Norfolk.

Donderdag avond 7,30 verliet 't SS. onze haven met bestemming voor Mobile. ongeveer half 9 was de *Olaf* weer voor de haven. Spoedig werd een boot gestreken om een der 3 gevluchte Franschen van Aruba, die zich in 't schip had verscholen aan de rechterlijke macht over te leveren.

De 2 anderen is 't alreeds gelukt op dergelijke manier te ontsnappen. Den laatste was de fortuin minder gunstig en na een uurtje de zoete vrijheid genoten te hebben werd hij weer naar zijn welverdiende plaats teruggevoerd.

Maansverduistering

Verledennacht heeft er een gedeeltelijke maansverduistering plaats gehad, welke hier zichtbaar was:

Begin..........10 u. 43 m. 's avonds
Midden........ 0 u. 10 m 's nachts
Einden......... 1 u. 36 m. 's nachts

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Petronila Felfast, Lorenso Jansen, Sarita Mireille.

Aangeteekende stukken: Henrique Arboleda 2, Consul de Colombia.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Juni 1916 aandeden met vermelding van hunne inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
	Inhoud in M³.			Inhoud in M³.		
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Juni	108	13,117	11,942	24	151,414	95,526
Vorige maanden.	519	69.754	64 244	138	850.377	523.969
Totaal.	627	82.871	76 186	162	1.001.791	619 495

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij

Burgerlijke stand.

Opgaaf van het aantal geboorten, sterfgevallen en huwelijken, welke hebben plaats gehad gedurende de maand Juni 1916.

	Geboorten.				Overleden		Aangegeven.	
	M. gesl.	Vr. gesl.	in echt	b. echt	M. gesl.	Vr. gesl.	Levenl.	Huwel
Stadsdistrict	16	7	8	15	21	11	1	5
2e. district	9	3	7	5	2	1	1	2
3e. district	8	8	6	10	4	5	1	2
4e. district	2	—	2	—	—	—	—	1
5e district	6	4	4	6	2	1	—	1
Totaal.	41	22	27	36	29	18	3	11

Officiëele Berichten.

De klerk op Bonaire B. P. P. Schrils is tijdelijk belast met de waarneming der betrekkingen van Ontvanger enz. op St. Martin N. G.

De heer George J. Ferguson is benoemd tot praktizijn bij het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao.

Aan den Gezaghebber van Aruba H J. Beaujon is om gewichtige redenen een maand verlof verleend.

Muziekuitvoering.

Zondagavond om 7 30 uur Overzijde.

PROGRAMMA.

1 The Belle of Chicago Marsch — Sousa
2 En Chasse Scène Musicale — Hadermann
3 Dollarwalzer — L. Fall
4 Hungarian Lustspiel ouvert 1 uitv. — Keler Bela
5 Amazonen Marsch. — G. Michaëlis
6 Faut. Brillante pour Picolo 1 uitv. — J. Vignères
7 Le Long du Missourri — Christina
8 Doekoedoekoe Danza — J. Boshol

Scheepsberichten.

(OFFICIEEL).

Gedurende de maand Juni zijn

Binnengekomen. VAN		Uitgezeild. NAAR	
Aruba	29	Aruba	30
Bonaire	36	Barbados	4
Bov. eilanden	1	Bonaire	39
La Guayra	2	Bov; eilanden	1
La Vela de Coro	5	La Vela de Coro	8
Maracaibo	12	Maracaibo	9
Martinique	2	Pampatar	1
Pampatar	1	Pto Cabello	2
Pto. Cabello	4	Rio Hacha	4
Pto. Colombia	1	Sto Domingo	8
Rio Hacha	10		
San Juan P/R	3		
Sto Domingo	1		
St. Kitts	2		
totaal	108	totaal	101

Met Santo Domingo is de zeilvaart weer heel min, zeker een gevolg van inwendige beroeringen. In de afgeloopen maand kwamen 2 nieuwe havens in ons vaarnet voor n.l. St. Kitts en Martinique, elk met twee schoeners Uitbreiding van aanlegplaatsen kan niet dan gunstig werken op onze zeilvaart.

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 14 Juli 1916.

AARDNOTEN (Pindas) per KG .... —
ZOUT per vat van 130 K.G.......... f 0.80
DIVIDIVI per K,G.......... „ 0.07½
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw. „ 0.40
id. per KG. 2e kw. „ 0.30
HUIDEN per K.G.......... „ 0.70
GEITENVELLEN per K.G.......... „ 1.40
WOL per K.G.......... „ 0.20
SCHAPENVELLEN per stuk.......... „ 0.55
BEENDEREN per K.G.......... „ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.......... „ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa).
Kwaliteit No, 1..........per dozijn „ 8.25
„ „ 1 (gebleekt) „ „ „ 3.37½
„ „ 2 „ „ .... „ 4.50
„ „ 3 „ .... „ 6.12
„ „ 3 „ „ .... „ 6.30
„ „ 4 „ „ .... „ 7
„ „ 5 „ „ OLA „
„ „ 6 „ „ .... „ 8
„ „ 7 „ „ .... „ 9
„ „ 8 „ „ OLA „ 7.20
„ „ 9 „ „ .... „ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA „
„ „ 11 „ „ .... „
„ „ 12 „ „ OLA „
„ „ 13 „ „ .... „
„ „ 14 „ „ OLA „
„ „ 15 „ „ .... „
1 van 25 c.M. of minder f.

STROOHOEDEN (latai):
Kwaliteit X per dozijn.......... f 1,12½
Kwaliteit XX per dozijn.......... f 1.75

Jaarverslag.

In de te Amsterdam gehouden vergadering van de *Maatschappij tot Exploitatie van den Curaçaoschen haven- en brugdienst* bleek uit het jaarverslag, dat in het afgeloopen jaar de brug voor voornaamste deelen moest vernieuwd worden, waarbij nog komt, dat zij circa vijf maanden voor het verkeer gesloten is gebleven, waardoor inkomsten gemist zijn. De algeheele kosten der herstellingswerken bedroegen f 7650. Daar de inkomsten in 1915 niet toereikend zijn, blijft de winst- en verliesrekening belast met f 2249. De voorzitter is bereid geweest ter betaling der afgegeven wissels een som van f 2400 voor te schieten. Het voortduren van den Europeeschen oorlog werkt nadeelig op de inkomsten der brug. De booten der maatschappijen, die geregeld de haven van Curaçao aandeden, blijven weg of komen zeer ongeregeld. Het passagiersverkeer was hier veel minder dan in vorige jaren. De inkomsten bedroegen over 1914 f 7233 en over 1915 slechts f 4296.

(*N. R. Ct.*)

* * *

Aan het jaarverslag over 1915 van de „Mijnmaatschappij Curaçao,” gevestigd te Amsterdam, ontleenen wij:

De commissarissen stellen voor het voordeelig saldo der Winst — en Verliesrekening ad f 452,716.24 te bestemmen voor afschrijving van f 36,730.13 op het hoofd „Oprichtingskosten”, van f 13,300. op het hoofd „Disagio op Hypothecaire Obligatië”, van f 369,748. 31 op het hoofd „Machinerieën” en van f 32.937.80 op het hoofd „Gebouwen”, waardoor de beide eerste posten geheel uit de boeken verdwijnen, het hoofd „Machinerieën” tot f 1,— en het hoofd „Gebouwen” tot f 6,332.44 worden teruggebracht.

De groote storing in de ontwikkeling der Maatschappij, veroorzaakt door den Europeeschen oorlog, deed zich ook gedurende het afgeloopen jaar ernstig gevoelen. Weliswaar vertoont de creditzijde der Winst- en Verliesrekening een belangrijk hooger cijfer dan over 1914 het geval was, maar deze verbetering is te danken aan de ongewoon hooge prijzen, die voor het product der Maatschappij kon worden bedongen.

De finantiëele toestand is belangrijk verbeterd; behalve dat de Maatschappij in staat is geweest om de schuld aan haar bankiers geheel te delgen, had zij op 31 December 1915 een ruim kassaldo te harer beschikking. De commissarissen wijzen er op, hoe noodig het is om de liquide middelen te bewaren en zoo mogelijk verder te vergrooten. Zoodra de oorlog geëindigd zal zijn, zullen groote sommen voor den verderen aankoop van machines en voor de geheele installatie op Curaçao noodig zijn, terwijl de Maatschappij dan tevens de nog onuitgevoerde contracten voor phosphaatleveringen zal hebben na te komen; dit laatste zal, indien geen groote verlaging der vrachtprijzen intreedt, een hoogst aanzienlijk verlies aan de Maatschappij berokkenen.

Een voorzichtig finantiëel beheer veroorloofde naar het oordeel der commissarissen nog niet een voorstel te doen tot uitkeering van dividend. Daarom wordt voorgesteld het saldo der Winst- en Verliesrekening op verschillende hoofden af te schrijven.

Burgerlijke stand op Aruba Juni 1916.

Geboorten M.G. 18 V.G. 13 = 31
Overlijden M.G. 3 V.G. 4 = 7
Levenloos aangegeven 2.
Huwelijken 8.

Buitenland.

Rome en Japan.

De *Civiltà Cattolica* geeft een relaas van het bezoek van Mgr. Joseph Petrelli, bizonder gezant van Z. H. den Paus aan het keizerlijke hof te Tokio, tot het aanbieden der gelukwenschen van Z. H. ter gelegenheid der troonsbestijging van Zijne Majesteit den Keizer.

Dit bezoek is ongetwijfeld een gewichtig oogenblik voor de geschiedenis van het land der opgaande zon en voor de toekomst der Katholieke Kerk in dit land.

Den 30 Januari te Nagasaki aangekomen, werd Zijne Exc. Mgr Petrelli verwelkomd door den Bisschop der stad en de burgerlijke overheden. Te Kobe werd hij ontvangen door den ceremoniemeester van het Keizerlijk hof, door den gouverneur in naam der regeering, door den Aartsbisschop van Tokio. In deze laatste hoofdstad heetten de viceminister van buitenlandsche zaken, de gouverneur der stad en de burgemeester den gezant hartelijk welkom.

Een hofrijtuig onder escorte der keizerlijke garde bracht den gezant naar de afdeeling van het keizerlijk paleis, hem als gast des Keizers voorbehouden. Langs den weg stonden geschaard de kinderen der katholieke scholen met hunne banieren. Aan den ingang van dit gedeelte van het paleis waren de Keizerlijke en Pauselijke vlaggen aangebracht; en voor de eerste maal in de geschiedenis werd een afgezant des Pausen begroet door de vereenigde Japansche en Pauselijke kleuren.

De verschillende Japansche dagbladen de *Japan Times*, de *Hochi*, de *Chuwo*, de *Nich Nichi*, de *Yomiuri*, deden in hun welkomstartikelen de hooge beteekenis uitkomen van het bezoek van een vertegenwoordiger des Pausen, die weliswaar niet heerscht over een grooten wereldlijken Staat, maar gebiedt aan driehonderd millioen katholieken en in den tegenwoordigen oorlog de grootste en meest practische wijze bijdraagt tot lenigen van den nood van zoovele slachtoffers. De *Chuwo* zegt o.a.: „Mgr. Petrelli, als be dienaar van een godsdienst, zal wel niet veel gewicht hechten aan de uiterlijke pracht en praal van eene vorstelijke ontvangst, maar dit neemt niet weg, dat wij den gezant des Pausen moeten eeren en hem hartelijk welkom heeten."

De Keizer van Japan, van zijn verblijf in de hoofdstad teruggekeerd, om den gezant van den H. Vader plechtig te ontvangen, vereerde hem reeds vóór de audiëntie met het grootlint der orde van de „opgaande zon" en de „eerste orde van verdienste." Na de plechtige audiëntie had ter eere van den gezant een maaltijd ten Hove plaats, waaronder de Keizer een dronk uitbracht op den H. Vader, welke de gezant beantwoordde met de gezondheid des Keizers in te stellen. Mgr. Petrelli deed uitkomen, dat de katholieken van alle landen de getrouwste onderdanen van den Troon zijn, gelijk reeds een der prinsen der Apostelen in zijn brief aan de Romeinen had geschreven.

Een bizondere beteekenis had het bezoek aan de hoogeschool van Tokio. Het studentenblad *Yomiuri* heette in naam der studenten den gezant des Pausen welkom in een artikel over de zorg der Pausen van alle tijden voor de kunsten en wetenschappen. Het artikel bespreekt de kunstverzamelingen van het Vaticaan, de Pauselijke musea en de Vaticaansche bibliotheek.

Aan den gezant des Pausen werden alle laboratoria getoond en daar werd speciaal de aandacht van Z.Exc. gevestigd op de seismologische afdeeling, waarvan de directeur, prof. Omori, een wereldreputatie geniet.

De commissie der geschiedenis van Japan had den gezant een verrassing bereid door een verzameling oude christelijke monumenten van Japan uit te stallen.

Vooreerst was hier het document, door den Senaat van Rome aangeboden aan den Japanschen afgezant Hasekura, die de Eeuwige Stad bezocht in 1615. Men toonde voorts de herinneringsbladen van de Japansche missie der prinsen Bungo, Arima en Omura, in 1585 ontvangen door Paus Gregorius XIII. Men bewonderde ook het portret in olieverf van Paus Paulus V, geschonken aan Hasekura in 1615 en het portret van denzelfden Haseskura als Romeinsch senator.

Na afloop der officiëele missie bij het Keizerlijk hof werd de gezant door den minister van Buitenlandsche Zaken ontvangen, die ook een groot diner te zijner eere gaf.

Alvorens Japan te verlaten bracht Mgr. Petrelli een officiëel bezoek aan de katholieken van Japan in de drie bisdommen. Hij begaf zich achtereenvolgens naar Sendai, Osaka en Nagasaki, in welke plaatsen de Japansche katholieken tezamen gekomen waren om den vertegenwoordiger des Pausen te huldigen.

De Russische strijdmacht.

Rusland had in 1913 in ronde cijfers 170 millioen inwoners. Onder gelijke voorwaarden van recruteering zou het dus viermaal zooveel soldaten in het veld moeten brengen als Frankrijk, dat nog geen 40 millioen inwoners telt.

Een Russische legerklasse telt meer dan een millioen soldaten en daar het aantal geboorten voortdurend toeneemt, is elke klasse ook in aantal sterker dan de voorafgaande.

Van de voor den militairen dienst beschikbare mannen bebield men vóór den oorlog elk jaar slechts 435,000 man in den actieven dienst, die drie jaar duurde. Daarbij zijn de kozakken niet medegerekend. De rest kreeg eenige, oppervlakkige, of in het geheel geen instructie. Achter het actieve leger en de reserve, die bij de mobilisatie in het begin van den oorlog werden opgeroepen, bestond er dus een militie, saamgesteld uit mannen van denzelfden leeftijd en van dezelfde militaire waarde als het eigenlijke leger, maar zonder instructie. De militie, in twee groepen verdeeld, de eerste en de tweede ban, bestond uit meer dan 10 millioen man, dat wil zeggen, 22 klassen van 500,000 man ongeveer, daarvan af te rekenen het jaarlijksche afval. Deze militie wordt langzamer hand, overeenkomstig de behoeften, gemobiliseerd: van den eersten ban werden de klassen 1916 tot 1898 genomen, dat zijn mannen van 21 tot 39 jaar; van den tweeden ban (waartoe de verschillende vrijgelooten behooren) zijn de klassen 1916 tot 1910 opgeroepen. De militaire administratie heeft veel mannen opgeroepen, teneinde de recruten een degelijke instructie te kunnen geven en in de kazernes altijd genoeg soldaten te hebben, om er volop van te kunnen aanvoeren.

De klasse 1916 is sedert eenigen tijd ingelijfd en de klassen 1917 en 1918 zijn reeds, dadelijk achter elkander, opgeroepen. Deze drie klassen alleen vormen samen bijna drie millioen jonge soldaten.

De klasse 1916 bestaat uit mannen, die den eersten Januari 1916 den leeftijd van 21 jaar hebben bereikt en de klasse 1918 bevat jonge mannen die op denzelfden datum 19 jaar oud waren.

In Rusland is er nimmer sprake van geweest, den leeftijd, waarop de dienstplicht eindigt, en die op 43 jaar is gesteld, te verhoogen. In alle streken van het Russische rijk worden thans de recruten onderwezen. Verscheidene millioenen jonge en sterke mannen worden er gevormd Achter hen staan de reserven, gereed om eveneens opgeroepen te worden.

Om in de behoefte aan officieren te voorzien heeft Rusland zijn krijgsscholen, waar het alle jongelui der beschaafde klassen heenzendt. Alleen voor de infanterie zijn er 12 krijgsscholen, die elk meer dan 300 leerlingen kunnen vormen. Gedurende den oorlog is de studietijd er vier maanden. Alle vier maanden heeft Rusland dus meer dan 3000 nieuwe jonge officieren der infanterie.

Het is dan ook niet door gebrek aan soldaten, dat de Russen het voordeel van hun overwinningen in den herfst van 1914 en in het voorjaar van 1915 in Galicië en in Oost-Pruisen hebben verloren en dat ze Polen, Lithauen en de helft der Oost-zee-provincies hebben moeten afgeven. Ze hadden gebrek aan kanonnen, mitrailleuses, geweren en munitie. En terwijl de artillerie het wapen is, waarmede men den terugtocht dekt, heeft de Russische infanterie, om zijn terugtocht te dekken, slechts bajonetten gehad. Het feit, dat deze terugtocht voor een veel beter gewapenden vijand, maanden heeft geduurd, zonder ooit op te houden ordelijk en geregeld te zijn, spreekt voor den grooten moed en de volharding van het Russische leger. Toen de Russen opnieuw van munitie waren voorzien, hield de terugtocht op; de steden Riga en Dwinsk, die sedert maanden worden belegerd, houden stand.

De Russische industrie beschikt in het land zelf over ruime en uitstekende grondstoffen. Het ijzer van Krivoi-rog is eerstehandsch. Het bekken van den Donets levert alle noodige steenkolen, om dit ijzer te vormen. Onder gewone omstandigheden produceert Rusland 3½ mill. ton tot staal per jaar; dat is meer dan voldoende, om te voorzien in de behoefte aan granaten en kanonnen.

Men heeft echter in Rusland dezelfde fout begaan als in Frankrijk: men heeft vergeten, dat men den geheelen oorlog niet kan doormaken met den in vredestijd bijeengebrachten voorraad, en men heeft mijnwerkers en metaalbewerkers, met de andere mannen van hun leeftijd opgeroepen. Daardoor werden die industriën in eens gedesorganiseerd. Men had lange maanden noodig, om de productie weer op te voeren tot het cijfer van vóór den oorlog en vervolgens om het te verhoogen. Men heeft mijnwerkers en metaalbewerkers van het strijdfront terugge roepen; men heeft opgehouden recruten onder de vakmannen daar te nemen; men heeft nieuwe arbeiders aangevoerd: daar zijn er zelfs uit China en uit Mantsjoerije gekomen Een groote vooruitgang heeft er op deze wijze plaats gehad.

Talrijke Russische munitiefabrieken, vooral sommige in den Oeral, hebben onderwetsch materiaal. Maar andere, vooral de fabrieken Pontilov te Petrograd, welke de Staat nu onder zijn beheer heeft genomen, ten einde de productie te bespoedigen, zijn modern ingericht en kunnen veel voortbrengen.

In October 1915 was de fabricatie van granaten viermaal zoo groot dan in Mei. Van af October begonnen dan ook de oorlogsmededeelingen van het Russische Legerbevel te spreken van de activiteit der artillerie. Toen de Duitsch-Oostenrijksche legers trachtten, te Tsartorysk binnen te dringen, werden ze door het Russische vuur verpletterd. Op de kisten met munitie konden de soldaten lezen: „Niet sparen."

Het onvoldoende materiaal had de publieke opinie in Rusland verontrust: in het voorjaar van 1915 werden in alle provincies van het Rijk industriëele oorlogscomité's gevormd, waarin alle invloedrijke en bevoegde personen zitting hadden. Ze koesterden het vaste voornemen, de legers te voorzien van alles, wat de Russische industrie kan opleveren, van af de kleinste werkplaatsen tot de grootste fabrieken. Prins Lvov, voorzitter van de Vereeniging der Zemstow's (provinciale vergaderingen), zei: „Geheel Rusland moet een militaire organisatie worden," en zijn oproep heeft gehoor gevonden. De Vereeniging van gemeentebesturen en de coöperatieven nemen een actief deel aan het werk. Dit werk is een van die nationale bewegingen geworden, zooals Rusland ze soms heeft opgeleverd. Alle klassen der natie zijn er in betrokken. Men heeft kleeren, harnassen, rijtuigen en granaten in overvloed geproduceerd.

Maar de Russische industrie kan niet aan alle eischen voldoen. Rusland heeft daarom bij de Geallieërden en bij de Neutralen gezocht, wat het te kort kwam. Zeker kan het niets ontvangen langs de grenzen te land in Europa, nóch door de Oostzee, nóch door de Zwarte Zee. Maar in het Noorden blijft den Russen de Noordelijke IJszee, op welker kusten de scheepvaart den geheelen winter mogelijk blijft, evenals in het Oosten van Siberië de Stille Oceaan. Langs die wegen vindt de aanvoer plaats.

De enkele nieuwe spoorlijn, die Archangel met Moskou verbindt, is verbeterd. Maar de haven van Archangel is gedurende den winter door het ijs geblokkeerd. Om Petrograd direct met de Noordelijke IJszee te verbinden, heeft men een spoorweg met dubbel spoor aangelegd, waarvan de werken eerst sedert den oorlog zijn begonnen. Deze lijn loopt reeds door tot aan de Witte Zee. Het werk wordt ijverig voortgezet en men arbeidt er ten spijt van den winter aan door. Wanneer in het voorjaar het laatste eind er van klaar is, zal Rusland beschikken over een directen weg naar een steeds vrij van ijs blijvende zee.

De haven van Wladivostok aan den Stillen Oceaan wordt door ijsbrekers steeds opengehouden. En de transsiberische spoorweg, die vol doende bleek, om de Russische troepen gedurende den oorlog met Japan te provianderen, is verbeterd door het aanleggen van dubbel spoor tot aan het Baikalmeer. De haven van Wladivostok, waar gedurende de eerste vier maanden van 1914 slechts 1.100 poeds koper (een poed 16 K.G. 380 Gram), aankwamen, ontving in de eerste vier maanden van 1915 niet minder dan 269 000 poeds. Indien de haven van Wladivostok ten spijt van de genomen maatregelen mocht dichtvriezen, dan zouden de bestellingen te Port-Arthur worden ontscheept dat ook, zooals men weet, met den Transsiberischen spoorweg is verbonden. Niets kan dus Rusland verhinderen, van Japan, Canada, Australië en de Vereenigde Staten zijn bestellingen te ontvangen.

Rusland heeft vooral gebrek aan geweren: de fabricatie van geweren is, zooals men weet, een der moeilijkste, om ze vlug te organiseeren. Men heeft nog enkel de gewone productie van Rusland kunnen verdubbelen.

De hulp van het buitenland voorziet echter reeds nu in den eersten nood der nationale productie.

Japan heeft voor een groot deel zijn fabrieken ten dienste van Rusland gesteld. Er zijn zeer veel Japansche kanonnen in de Russische artillerie De fabrieken van Canada en de Vereenigde Staten hebben belangrijke bestellingen ontvangen Frankrijk voert ook uit naar Rusland. Eindelijk is Engeland, nadat het zijn machtige industrie in een oorlogsindustrie heeft omgeschapen, in staat, Rusland ook nog te doen toekomen wat er mocht ontbreken, volgens het woord van Lord Kitchener, aan zes millioen Russen.

Hiermede betuigen wij onzen hartelijken dank voor de vele bewijzen van belangstelling en sympathie bij ons huwelijk ondervonden.

Curaçao, 11 Juli 1916.

DE HEER EN MEVROUW

Dr. G. J. Eybers--Beaujon.

HAVEN-NIEUWS

VAN 8 JULI – 22 JULI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Philadelapia	G W Goodman	12 Juli	La Guayra	12 Juli	New York
Merida	A Johanson	12 „	Maracaibo	13 „	Maracaibo
Commewijne	RWagenmaker	8 „	Tucacas	9 „	New York
Pr F. Hendrik	P Koningstein	6 „	New-York	10 „	Amsterdam
Zulia	S S Morris	15 „	New York	15 „	Maracaibo
Zeus	Munnik	17 „	New York	?	?
Pr Willem I	N C v Baaren	18 „	Amsterdam	19 „	New York
Merida	A Johanson	16 „	Maracaibo	17 „	La Guayra
Merida	A Johanson	19 „	La Guayra	20 „	Maracaibo
Zulia	S S Morris	20 „	Maracaibo	20 „	New-York
Cararas	H Hichborn	19 „	New York	20 „	La Guayra
Olaf	Mikkels	8 Juli	Norfolk	13 Juli	Cuba Mobile
Siena	Dapasano	18 Juli	Colón	14 „	Génova
Asian	R Thomas	6 „	Liverpool	7 „	Pto Colombia
Antonio Lopez	Antich	16 „	Colon	16 „	Barcelona
Hebe	Frericks	13 „	Norfolk	? „	Cuba

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Camia H	8 Juli	Vela deCoro	*Vretoria H*	8 Juli	Vela de Coro
Hirondelle H	9 „	Maracaibo	*Reina H*	7 „	Pto Colombia
Refugio H	9 „	Aruba	*Mario H*	8 „	Aruba
Meteor H	11 „	Rio Hacha	*Maria H*	8 „	Maracaibo
M Leoncita H	12 „	Aruba	*Refugio H*	10 „	Aruba
Gacela H	18 „	Maracaibo	*Colombia C*	10 „	Rio Hacha
Conformedad	13 „	S Domingo	*Maracaibo*	10 „	Maracaibo
Sirena H	18 „	Maracaibo	*Lady C*	10 „	Maracaibo
			M Consuelo V	10 „	Maracaibo
			Juan Luis	11 „	Vela de Coro
			Alix H	11 „	Aruba
			20 de Julio C	12 „	Rio Hacha
			Dreadnought H	12 „	Barbados
			Jessie	12 „	Jacmel
			M Leoncita	18 „	Aruba
			Themis H	15 „	Rio Hacha